

GUD GLÆDER SIG OVER OS

En helbredelse for symptomer på kolera

God delights in us

Healed of the symptoms of cholera

Oversat fra *Christian Science sentinel*, Årgang 110 Nummer 28

Det vidunderlige ved helbredelse i Kristen Videnskab er, at det efterlader dig ikke blot fysisk sund men med ny indsigt i og forståelse af dit forhold til Gud. Ofte er det den mest uforglemmelige del af helbredelsen fordi det viser at Gud er Kærlighed og drager omsorg for hele sit skaberværk. Det så jeg så klart for nogle måneder siden.

En dag begyndte jeg at lide af opkastning og andre alvorlige symptomer på kolera, en sygdom, som er almindelig i mit hjemland. Disse symptomer gentog sig med få minutters mellemrum og blev stærkere og mere smertefulde – som om luften var ved at blive slået ud af mig. Jeg vidste dengang ikke, hvad tilstanden kunne hedde, men jeg følte at det var tilstrækkelig alvorligt til, at jeg blev hjemme fra arbejde for at tage mig af det, gennem bøn.

Jeg begyndte på at omdirigere min tanker, sådan som jeg havde lært at gøre det i Kristen Videnskab, bort fra frygt og smerte, mod tillid til Guds helbredende magt. Jeg læste passager med trøstende ideer fra *Videnskab og Helse* og Bibelen. Men jeg følte dog ikke Guds kærlighed, og følte egentlig heller ikke rigtig kærlighed til Gud. Opkastning og hyppig diarré fortsatte dagen igennem, til næste dag. Og mens jeg studerede og bad, følte det som om jeg læste ord uden virkelig at nå ind til ånden i dem.

Endelig kom jeg i tanke om dette vers: "Vi elsker, fordi han elskede os først" (1. Joh. 4:19). Det fortalte mig, at Gud skabte os med kærlighed og, at fuldkommen kærlighed kaster frygten ud og minder os om vores fuldkommenhed.

Med nogen tvivl men stadig søgende efter helbredelse åbnede jeg min bibel igen og faldt over beretningen om Jesu dåb i Mattæus Evangeliets 3. kapitel. Jeg begyndte tøvende at læse, og spurgte ærbødigt Gud om vers 17 kunne gælde for mig: "Denne er min Søn, den elskede; "lyder en stemme fra himmelen." i ham har jeg velbehag." Det er klart at stedet specifikt henviser til Jesus. Men mens jeg læste gik det op for mig, at det åndelige menneske (mand og kvinde), der i 1. Mosebog 1:27 beskrives som Guds billede og lighed, er mennesket som Gud har skabt – i modsætning til det falske, dødelige menneske, der i bogens 2. kapitel beskrives som skabt af støv. Det er en afgørende forskel. Og jeg følte med det samme at Gud, Ånd, har i sandhed velbehag i Sin skabning, den åndelige, som anført i Mosebogens 1. kapitel.

Min umiddelbare reaktion til denne erkendelse var, Ja, jeg er dette menneske!

Fra studiet af *Videnskab og Helse* og Bibelen havde jeg lært, at jeg var Guds åndelige barn – Hans billede og lighed. Men jeg indså, at der havde manglet noget i min opfattelse af hvad det betød at være Guds lighed. I de næste par minutter begyndte en forståelse at udfolde sig, idé for idé. Det gik op for mig, at selv om jeg aldrig bevidst havde tænkt det igennem, havde jeg levet under den misopfattelse, at Gud specifikt og tilsigtet havde skabt Sin "enbårne Søn" Jesus (hvad Han naturligvis gjorde), men at alle vi andre var nogle utydelige, tilfældige bivirkninger af Guds selvudtryk.

For første gang gik det op for mig at Gud bevidst, ja med fuld intention, skabte den åndelige idé, som er mig, lige så bevidst som Han havde skabt Jesus. Han havde faktisk lavet mig med vilje. Jeg var paf!

Og jeg kunne mærke, at det var sandt. Jeg var også klar over, at det var sandt om hver og én: at Gud ønsker at hver eneste af os skal eksistere, for ellers ville vi ikke gøre det. Som Gud-skabte er vi åndelige, hele og permanente. Følgende bibelsted bekræfter denne sandhed: "Jeg skønnede, at alt, hvad Gud virker, bliver evindeligt" (Prædikerens Bog 3:14). Og ikke nok med det: Gud er lykkelig for Sin skabelse. Jeg sad dér i forundring, i ærefrygt, i taknemlighed og i kærlighed.

Med denne forståelse holdte alle symptomerne ganske enkelt op. Jeg vidste uden den mindste tvivl at jeg var etableret af Gud, at Han besluttede at jeg skulle være til, og at ethvert forsøg på at udfordre mit sande åndelige væsen forblev virkningsløst. Jeg vidste, jeg var "elsket." Og dermed var jeg helbredt.

Siden da har denne forståelse af min Gud-bestemte eksistens hjulpet mig på forskellige måder. Bevidstheden om at være Gud-etableret har givet mig en vidunderlig sikkerhedsfølelse. At huske på, at Gud kærligt har bestemt eksistensen af hver eneste af os giver mig et grundlag for at elske mine "fjender." Og når mine kære er gået bort har det virkelig trøstet mig at vide, at deres individuelle eksistens er permanent. Jeg er Gud så taknemmelig for Hans uophørlige kærlighed. Jeg elsker Ham for det.

Faaba Bico Boima, Freetown, Sierra Leone, Vestafrika.